

Герасимчук О.В.аспірант,
Житомирський державний технологічний університет**Gerasimchuk Oleksandr**

Zhytomyr State Technological University

СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ РЕСУРСНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

Установлено, що стратегічний розвиток підприємства визначається наявними якісними ресурсами, що відповідають конкретному підприємству, його стратегічним цілям. Сформульовано чинники, на яких базується механізм стратегічного управління ресурсним потенціалом підприємства. Розглянуто основні етапи стратегії управління ресурсним потенціалом підприємства. Першим етапом побудови стратегії управління ресурсного потенціалу підприємства є аналіз чинників зовнішнього та внутрішнього середовища. Другий етап – розроблення стратегічних цілей формування ресурсного потенціалу та відповідних стратегічних нормативів на основі визначеного рівня ресурсного потенціалу. Встановлені цілі групуються за напрямками, утворюючи ресурсну політику підприємства, це виконується на четвертому етапі, на якому передбачається розроблення заходів, спрямованих на ефективну реалізацію стратегії.

Ключові слова: стратегія, управління ресурсами, ресурсний потенціал підприємства, стратегічний аналіз, стратегія управління.

Постановка проблеми. Управління ресурсним потенціалом підприємства розглядається виходячи зі стратегії та в контексті можливого розвитку підприємства. Ураховуючи важливість інноваційного компонента у загальних тенденціях розвитку світової економіки, сучасні підприємства потребують прискореного переходу на інноваційний тип розвитку. Ці проблеми не можуть бути вирішені без формування механізму, побудованого на принципах стратегічного управління для забезпечення стійкого розвитку підприємств, формування і нарощування його потенціалу.

Таким чином, стратегічне управління ресурсним потенціалом підприємства неможливо уявити без проведення стратегічного аналізу, який розглядається як виконання відповідної функції управління, орієнтованої на перспективу і з високою невизначеністю; як дослідження економічної системи за параметрами, які окреслюють її майбутній стан.

Сталий, або врівноважений, розвиток підприємства потребує збалансованої зміни численних показників ефективності його роботи. Така збалансованість повинна охоплювати як поточні, так і майбутні їх значення протягом деякого планового періоду, тому постає актуальне завдання стратегічного управління динамікою ресурсів підприємства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання формування стратегічного управління ресурсним потенціалом підприємства здійснювалося в наукових працях Р. Акоффа, І. Бланка, Є. Лапіна, І. Отенко та ін. Але основна увага науковців була спрямована на

вирішення поточних завдань із задоволення ресурсних потреб підприємства. Але поза увагою залишилися різноманітні аспекти проблеми розвитку необхідного ресурсного потенціалу для забезпечення довгострокового усталеного розвитку. Обов'язковою передумовою успішного розв'язання зазначеної проблеми є створення необхідного стратегічного підґрунтя для прийняття управлінських рішень.

Формулювання цілей статті. Мета статті полягає в узагальненні тенденцій та методологічних підходів до категорії стратегічного управління ресурсним потенціалом підприємства, їх відповідності сучасним потребам управління.

Виклад основного матеріалу. Стратегія управління ресурсним потенціалом підприємства уособлює сукупність принципових положень і вимог, на підґрунті дотримання яких буде відбуватися підбір джерел та визначення обсягів поставок ресурсів, а також має здійснюватися розподіл їх за напрямками використання. Основна мета розроблення та реалізації стратегії полягає в акумулюванні комплексу ресурсів, який за всіма параметрами структури, кількості, якості відповідає би потребам розвитку підприємства.

Стратегічне управління – це процес розроблення стратегії управління організацією для успішної її реалізації. Керівництво успішного підприємства визначає вектор, в якому буде рухатися підприємство для досягнення поставленої мети. В умовах нестабільності для більшості керівників підприємств постає питання, чи розробляти стратегію на майбутнє

або намагатися вирішити широкий спектр проблем, з якими вони зустрічаються, та взагалі напрям, в якому вони повинні рухатися, щоб вирішувати ці проблеми. Стратегічне управління ресурсним потенціалом підприємства здійснюється в контексті місії організації, і його фундаментальне завдання полягає у тому, щоб забезпечити взаємозв'язок місії з основними цілями організації в умовах нестабільності зовнішнього середовища [2, с. 78].

Стратегія управління ресурсним потенціалом підприємства – це тип операційної стратегії, в якій визначаються принципові засади поведінки підприємства в зоні стратегічних ресурсів, форми і методи постачань, політика створення страхових запасів, систем розподілу та поповнення ресурсів [1].

Основними елементами стратегічного планування є забезпечення максимального рівня використання потенціалу підприємства, необхідною передумовою є вимога формування достатнього ресурсного потенціалу. Значний вплив на впровадження стратегії управління ресурсним потенціалом підприємства для національних виробників зробили провідні західні холдинги та великі підприємства, що проводять наради з планування як на рівні власників підприємств, так і на територіальних підрозділах, відділеннях або інших організаційних підрозділах. Існують такі етапи розвитку, які пройшли корпоративне планування:

1. стратегічне планування;
2. довгострокове екстраполятивне планування;
3. стратегічне управління (корпоративний тип планування).

На заміну довгострокового екстраполятивного планування прийшло використання стратегічного управління потенціалом підприємства, головним недоліком якого є спрямування підприємства на внутрішні чинники, при цьому не враховуючи зовнішні тенденції розвитку ринку. Використання такого типу планування не давало підприємству змоги вчасно визначати тенденції ринку, що в першу чергу віддаляло такі підприємства від реалій економічного простору в умовах нестабільності зовнішнього середовища [4, с. 63].

Докорінна переорієнтація традиційних концепцій управління почалася із 70-х років ХХ ст., що було викликано різкими змінами зовнішнього середовища діяльності підприємств: зростанням ролі держави у формуванні бізнесу, підвищенням конкурентної боротьби на ринку.

У сучасних умовах господарювання зовнішнє середовище підприємств залежить від таких чинників, як нестабільність та невизначеність економіки країни. У корпоративному плануванні для забезпечення довгострокової успішної діяльності підприємства науковці шукали новий підхід, який був би пов'язаний зі стратегічним управлінням, і вже на початку 80-х років ХХ ст. із п'ятисот найбільших корпорацій на ринку його використовували майже 50% [6, с. 188].

Загальна суть стратегічного управління ресурсним потенціалом підприємства полягає у тому, що, з одного

боку, існує чітко виділене й організоване стратегічне планування, а з іншого – система управління стратегічним ресурсним потенціалом та механізми взаємодії окремих підрозділів, побудовані так, щоб досягти поставленої мети через поточні виробничо-господарські плани; із цього можна зробити висновок, що стратегічне управління включає два основні процеси: стратегічне планування та тактико-оперативне управління визначеною стратегією.

За час розвитку планування були створені всі умови для виникнення стратегічного управління, що включало в себе дослідження змін як зовнішнього, так і внутрішнього середовища діяльності підприємства та надавало практичні рекомендації щодо поліпшення управління стратегічним потенціалом організації.

Однією з головних функцій стратегічного управління є стратегічне планування – процес прийняття управлінських рішень відносно розподілу ресурсів, адаптації компанії до зовнішнього середовища, орієнтації на внутрішнє середовище тощо [2, с. 75].

Стратегічне планування забезпечує основу для всіх управлінських рішень, функції організації, мотивації і контролю, орієнтовані на розроблення стратегічних планів, а також створює основу для управління членами організації.

Стратегічне планування забезпечує результативність підприємства і вивчення потенціальних можливостей та забезпечення конкурентоспроможності. Для того щоб стратегічне управління функціонувало, необхідно враховувати зміни в навколишньому середовищі, що можуть стати потенційними загрозами або майбутніми можливостями для підприємства. Менеджменту підприємства потрібно постійно слідкувати за критичними тенденціями з боку оточення та обмежити їхній можливий негативний вплив на підприємство.

Серед ознак стратегічного управління можна виділити такі:

- 1) визначення місії;
- 2) формування стратегічних цілей і завдань;
- 3) порівняльний аналіз сильних та слабких сторін організації;
- 4) визначення конкурентоспроможності на зазначеному етапі.

Стратегія управління ресурсним потенціалом підприємства передбачає розроблення багатоваріантної стратегії, за якого кожен із варіантів орієнтований на розвиток підприємства залежно від стану зовнішнього середовища. Можна сказати, що розробляється декілька стратегічних альтернативних рішень з урахуванням потенціальних можливостей у майбутньому. У сучасних умовах менеджери визначають стратегію як специфічний довгостроковий документ, який чітко орієнтований на певні боки підприємства.

Основною умовою, яка впливає на формування підприємством своєї стратегії, є нестабільність зовнішнього середовища та раптові зміни в навколишньому середовищі, причинами можуть бути як насичення ринку, так і поява численних нових конкурентів і т. д.

У дослідженні запропоновано методичний підхід до розроблення стратегії управління ресурсним потенціалом підприємства з урахуванням ціннісних пріоритетів його діяльності [4].

На рис. 1 представлено основні етапи стратегії управління ресурсним потенціалом підприємства.

Рис. 1. Основні етапи стратегії управління ресурсним потенціалом підприємства

Першим етапом побудови стратегії управління ресурсного потенціалу підприємства є аналіз чинників зовнішнього та внутрішнього середовища. Аналіз зовнішнього середовища повинен виявити потенційні загрози та можливості, з якими підприємство може стикатися в майбутньому. Основними зовнішніми чинниками впливу є: економічні, ринкові, конкуренції, політичні, фактори технології, міжнародні, соціальні. До найважливіших внутрішніх чинників слід віднести: рівень кваліфікації персоналу, загальний фінансовий стан підприємства, технічну оснащеність виробництва, матеріальне забезпечення, а також рівень планування, організації, мотивації та контролю ресурсів підприємства [5].

Результатом стратегічного аналізу повинен бути перелік майбутніх загроз і можливостей з урахуванням їх значення та ступеня впливу на підприємство. Отримані результати аналізу дають можливість оцінити рівень ресурсного потенціалу підприємства з урахуванням реалізації ціннісної пропозиції за відповідними методиками.

Другий етап – розроблення стратегічних цілей формування ресурсного потенціалу та відповідних стратегічних нормативів на основі визначеного рівня ресурсного потенціалу. Ефективне управління ресурсним потенціалом повинно бути спрямоване на виконання не тільки місії підприємства, а і його загальних цілей, які виходять із його місії. Головною метою такої діяльності є підвищення цінності, створеної підприємством. Система стратегічних цілей повинна забезпечити

ресурсний потенціал підприємства від мінімально можливого рівня до цільового (з огляду ключових зацікавлених сторін), формування достатнього обсягу ресурсів й оптимізацію їх структури тощо. Також на цьому етапі формуються стратегічні нормативи створеної цінності підприємства, за допомогою яких конкретизуються стратегічні цілі та обґрунтовується база для прийняття управлінських рішень.

Як вимірник створеної цінності пропонується використовувати показник економічної доданої цінності EVA (economic value added) [5]. У загальному вигляді EVA характеризує величину економічного прибутку підприємства після покриття всіх витрат на капітал і є достатньо інформативним показником цінності, оскільки, з одного боку, вона акцентує увагу на операційному прибутку (формування якого є завданням операційної діяльності будь-якого підприємства), з іншого – відображає величину і вартість інвестованого капіталу (що, безумовно, є її перевагою порівняно з показником чистого прибутку або чистого грошового потоку). При цьому можливі такі варіанти рішень:

1) якщо на підприємстві значення показника < 0 , то подальшою ціллю пропонується досягнення мінімально необхідного рівня EVA;

2) якщо значення показника > 0 , то ціллю пропонується підтримка існуючого рівня EVA;

3) якщо значення показника > 0 , але наявна тенденція його зниження або $EVA < 0$ і має місце тенденція зростання його значення, то ціллю пропонується забезпечення зростання EVA;

4) якщо значення показника не відповідає очікуванням зацікавлених сторін, то ціллю пропонується досягнення цільового рівня EVA.

Після аналізу чинників зовнішнього та внутрішнього середовища і встановлення цілей слід вибрати базову стратегію формування ресурсного потенціалу підприємства – третій етап. Формування такої стратегії підприємства передбачає орієнтацію на розвиток наявних можливостей ресурсного потенціалу підприємства. В основу формування стратегії повинна бути закладена концепція, яка враховувала б особливості діяльності підприємства, його становище на ринку і стан зовнішнього середовища.

Вибір стратегії пропонується здійснювати з урахуванням рівня ресурсного потенціалу та визначеного цільового індикатора, зокрема:

– стратегію виживання – якщо підприємство вибрало ціллю досягнення мінімально необхідного рівня EVA;

– стратегію стабілізації – за умови, що підприємство вибрало ціллю підтримку існуючого рівня EVA;

– стратегію зростання – якщо підприємство цільовим орієнтиром вибрало забезпечення зростання EVA чи досягнення цільового рівня EVA.

У рамках вибраної стратегії розвитку підприємства формуються структура та склад ресурсного потенціалу, що має за мету забезпечення підприємства ресурсами, їх структурізацію та побудову певних організаційних

форм, що забезпечить стабільний розвиток та ефективне використання і відтворення.

Процес формування ресурсного потенціалу підприємства є одним із напрямів його стратегії і повинен передбачати створення системи ресурсів так, щоб результат їх взаємодії був чинником успіху в досягненні стратегічних, тактичних і операційних цілей діяльності підприємства.

Залучення та використання ресурсів є характерною ознакою здійснення виробничо-господарських процесів на підприємстві. Стрижневим елементом процесу розроблення ресурсної стратегії підприємства при цьому виступає процедура визначення обсягу стратегічних ресурсів, необхідного для реалізації стратегії розвитку підприємства. У ході здійснення цього етапу на підприємстві повинен забезпечуватися прийнятний (із погляду сприяння реалізації поставлених цілей та завдань) рівень погодженості інтересів усіх учасників ланцюжку створення нової цінності, а також досягнуто належну міру збалансованості ресурсних потоків у межах зазначеного ланцюжку [6].

Визначення потреби в стратегічних ресурсах під час формування ресурсного потенціалу обов'язково повинно також урахувати зміст і характер цілей, які ставить перед собою підприємство, іманентні властивості ресурсів, а також установлені терміни досягнення зазначених цілей та вирішення окремих господарчих завдань.

Розроблення стратегії управління ресурсним потенціалом підприємства передбачає розроблення не тільки цілей, а й плану дій із досягнення цих цілей. Для цього слід застосовувати функції, методи та принципи, що пов'язано, насамперед, зі створенням відповідного механізму управління, розробленням планів, формулюванням відповідних правил і процедур, визначенням не лише того, що і коли робити, а й як (саме тих, хто виконуватиме намічене).

Для здійснення вибраної стратегії стратегічні цілі розбиваються на конкретні стратегічні завдання, вирішити які потрібно в певний період часу. Досягнення стратегічних цілей здійснюється шляхом вирішення тактичних завдань. Установлені цілі групуються за напрямками, утворюючи ресурсну політику підприємства, – це виконується на четвертому етапі, на якому передбачається розроблення заходів, спрямованих на ефективну реалізацію стратегії. Система заходів дає змогу сформулювати ресурсний потенціал підприємств з урахуванням ціннісних пріоритетів його діяльності.

Основа цих заходів становлять планування й прогнозування. Прогнозні оцінки знаходять висвітлення у стратегічному плані підприємства, що містить якісні параметри використання наявних ресурсів. Для реалізації стратегії управління ресурсним потенціалом визначаються основні тактичні кроки. Найбільш оптимальним уявляється розроблення декількох альтернативних сценаріїв розвитку ситуації на підприємстві. Після вибору оптимального варіанта

за результатами розрахунків здійснюється складання поточних планів.

Оцінка та контроль ходу реалізації стратегії є заключним, п'ятим, етапом стратегії управління ресурсним потенціалом підприємства. Контроль як важливий та необхідний етап повинен містити застосування системи спостереження і перевірки відповідності використання ресурсів підприємства встановленим стандартам та іншим нормативам, прийнятим планам, програмам і оперативним управлінським рішенням, а також виявлення допущених відхилень від прийнятих принципів організації та ведення господарства [1].

Контроль та оцінка реалізації стратегії відбуваються шляхом порівняння результатів роботи з поставленими цілями. Цей процес забезпечує стійкий зворотний зв'язок між ходом процесу досягнення цілей і власне цілями, що стоять перед підприємством. Цей механізм зворотного зв'язка використовується для корегування стратегії. Для того щоб бути ефективною, оцінка повинна проводитися системно й безупинно, і цей процес повинен охоплювати всі рівні зверху вниз. Склад показників оцінки стратегії залежить від виду стратегії та її змісту. За результатами оцінки в стратегію можуть вноситися корективи [3]. При цьому прийняття рішень повинно відповідати загальним вимогам, що висуваються до будь-яких управлінських рішень. Вони мають бути обґрунтованими, цілеспрямованими, кількісно й якісно визначеними, правомірними, оптимальними, своєчасними, комплексними та гнучкими. Тільки за умов дотримання цих принципів прийняті рішення виконуватимуть керуючу (сприяти досягненню поставлених цілей), координуючу (узгоджувати окремі дії, рішення, діяльність окремих фахівців та підрозділів) і мобілізуючу (активізація виконавців) функції.

Своєчасний контроль формування ресурсного потенціалу підприємства особливо важливий в умовах нестабільності економічного середовища, оскільки тільки ефективне функціонування системи управління ресурсним потенціалом і наявність стратегії забезпечення його управління допоможе зберегти й у подальшому забезпечити успішний розвиток бізнесу.

Таким чином, розроблення стратегії управління ресурсним потенціалом підприємства, визначення основних її індикаторів та інструментів, забезпечення і виконання всіх вимог цієї стратегії дадуть змогу підприємству запобігти збиткам від негативних впливів на його ресурсний потенціал, а також забезпечить контроль процесу формування ресурсного потенціалу підприємства з урахуванням ціннісних пріоритетів його діяльності.

Розроблена стратегія управління ресурсним потенціалом підприємств дає змогу також визначити, які внутрішні його характеристики послаблюють результативність досягнення ефективності в процесі управління ресурсним потенціалом. Ефективність досягається за рахунок реалізації послідовних дій, які здійснюються під час управління. Забезпечення внутрішньої рухливості та гнучкості підприємства є осно-

вою ефективного управління ресурсним потенціалом підприємства та досягнення його загального розвитку.

Таким чином, управлінська робота з визначення й упровадження стратегії управління ресурсним потенціалом скоріше є правилом, аніж винятком. Стратегічне управління – основа управління, і діяльність зі створення та здійснення стратегії фактично рано чи пізно зачіпає будь-яку ланку управління.

Висновки. Дослідження теорії стратегічного управління ресурсним потенціалом має надзвичайне значення, оскільки світова практика бізнесу показує, що більшість організацій, які досягли значних результатів, завдячують саме впровадженню системи стратегічного управління. Україна пройшла шлях від майже абсолютної відмови від державного регулювання, крім макроекономічного, і досягла

загальнодержавного розуміння необхідності створення системи стратегічного управління. Сьогодні стратегічне управління ресурсним потенціалом є важливим чинником успішного функціонування в складних ринкових умовах, але, на жаль, часто можна спостерігати в діяльності підприємств відсутність такої спрямованості, що й призводить до поразок у конкурентній боротьбі.

Таким чином, можна констатувати, що представлена послідовність етапів обґрунтування стратегії є допоміжним інструментом розроблення напряму розвитку підприємства, а процес управління ресурсним потенціалом створює необхідні передумови для успішної реалізації стратегії управління ресурсним потенціалом підприємства, спрямованої на забезпечення його конкурентоспроможності.

Список літератури:

1. Василенко В.О. Стратегічне управління: навчальний посібник / за ред. В.О. Василенко. Київ : ЦУЛ, перевидання, 2014. 456 с.
2. Довбенко В.І. Формування умов ефективного розвитку підприємств регіону на інноваційній основі : монографія / за ред. В.І. Довбенко. Львів : ВТС, 2013. 270 с.
3. Капарулліна І.М. Розвиток підприємства: концепція і технологія дослідження : монографія / за ред. І.М. Капарулліної. Київ : Центр уч. л-ри, 2016. 429 с.
4. Кобиляцький Л.С. Управління проектами : навчальний посібник / за ред. Л.С. Кобиляцького. Київ : МАУП, 2015. 200 с.
5. Потенціал підприємства: формування, управління та розвиток : монографія / за заг. ред. В.В. Прохорової. Харків, 2013. 317 с.
6. Сабадір'юва А.Л. Потенціал та розвиток підприємства : монографія / за ред. А.Л. Сабадір'ювої, О.М. Бабій, Т.В. Куклінової. Одеса : ОНЕУ, 2013. 343 с.
7. Ціннісно-орієнтоване управління реалізацією ресурсного потенціалу торговельного підприємства : монографія / за ред. М.В. Чорної та ін. Харків : ХДУХТ, 2015. 416 с.

References:

1. Vasy`lenko V.O. (2014) Strategichne upravlinnya [Strategic management]. Kiev: ZUL, reconsideration. (in Ukraine)
2. Dovbenko V. I. (2013) Formuvannya umov efekty`vnogo rozvy`tku pidpry`yemstv regionu na innovacijnij osnovi [Formation of conditions for effective development of enterprises of the region on an innovative basis]. Lviv: TC of OJ VTS. (in Ukraine)
3. Kaparullina I. M. (2016) Rozvy`tok pidpry`yemstva: koncepciya i tehnologiya doslidzhennya [Enterprise development: research concept and technology]. Kyiv: Center of Uch. l-ri. (in Ukraine)
4. Kobilyatskiy L.S. (2015) Upravlinnya proektamy` [Project management]. Kyiv: MAUP. (in Ukraine)
5. Potencial pidpry`yemstva: formuvannya, upravlinnya ta rozvy`tok [Enterprise potential: formation, management and development]. Kharkiv. (in Ukraine)
6. Sabadirova A. L. (2013), / Potencial ta rozvy`tok pidpry`yemstva [Enterprise potential and development]. Odessa: ONEU. (in Ukraine)
7. Cinnisno-oriyentovane upravlinnya realizaciyeyu resursnogo potencialu torgovel`nogo pidpry`yemstva (2015) [The price-management of the realization of the resource potential of the trading industry]: Harklv : HDUHT. (in Ukraine)

СТРАТЕГИИ УПРАВЛЕНИЯ РЕСУРСНЫМ ПОТЕНЦИАЛОМ ПРЕДПРИЯТИЯ

Установлено, что стратегическое развитие предприятия определяется имеющимися качественными ресурсами, соответствующими конкретному предприятию, его стратегическим целям. Сформулированы факторы, на которых базируется механизм стратегического управления ресурсным потенциалом предприятия. Рассмотрены основные этапы стратегии управления ресурсным потенциалом предприятия. Первым этапом построения стратегии управления ресурсным потенциалом предприятия является анализ факторов внешней и внутренней среды. Второй этап – разработка стратегических целей формирования ресурсного потенциала и соответствующих стратегических нормативов на основе определенного уровня ресурсного потенциала. Установленные цели группируются по направлениям, образуя ресурсную политику предприятия, это выполняется на четвертом этапе, на котором предусматривается разработка мероприятий, направленных на эффективную реализацию стратегии.

Ключевые слова: стратегия, управление ресурсами, ресурсный потенциал предприятия, стратегический анализ, стратегия управления.

STRATEGIC MANAGEMENT OF RESOURCE POTENTIAL OF COMPANY

It is established that the strategic development of an enterprise is determined by the available quality resources, corresponding to a specific enterprise, its strategic goals. The factors on which the mechanism of strategic management of the resource potential of the enterprise is based are formulated. The main stages of the strategy of resource management of the enterprise were considered. The first step in building an enterprise resource management strategy is to analyze the factors of the external and internal environment. The second stage is the development of strategic goals of resource potential formation and corresponding strategic standards based on a certain level of resource potential. Effective management of the resource potential should be aimed at not only fulfilling the mission of the enterprise, but also its general goals, which go out of its mission. The main purpose of such activity is to increase the value created by the enterprise. After analyzing the factors of the external and internal environment and setting the goals, it is necessary to choose the basic strategy of formation of the resource potential of the enterprise – the third stage. The formation of such a strategy of the enterprise presupposes an orientation towards the development of the existing possibilities of the resource potential of the enterprise. The strategy should be based on a concept that takes into account the peculiarities of the enterprise, its position on the market and the state of the environment. The established goals are grouped by directions, forming the enterprise resource policy – this is accomplished in the fourth stage, which provides for the development of activities aimed at the effective implementation of the strategy. The system of events allows to form the resource potential of enterprises taking into account the value priorities of its activities. In addition, the overall essence of strategic resource management of an enterprise lies in the fact that on the one hand, there is a clear and organized strategic planning, and on the other hand, a system of strategic resource management and interaction mechanisms of individual units are designed to achieve the goal through current production and economic plans

Key words: strategy, resource management, resource capabilities, strategy, analysis, management strategy.